I statslagen står det skrivet att vardera ätten har ett överhuvud som skall röstas fram inom ätten. När tiden är inne att välja ett nytt överhuvud (vanligen efter att det gamla överhuvudet dött) för detta med sig diplomatiska handlingar intriger, lönnmord och maktspel. För att kunna nå positionen som överhuvud måste man ha gott om pengar, mäktiga kontakter och ett politiskt skarpsinne. De olika ätterna har egna titlar för överhuvudet.

Ätternas makt är lätt att se i Imperiet. En hög medlem av en ätt kan vanligen begå de grövsta brott och ändå klara sig undan så länge brotten inte skadar Staten eller är riktade mot andra ätter. Ätterna löser konflikter mellan varandra genom diplomati eller i särskilda högre domarinstanser där makt och inflytande avgör domens utfall.

Det som kan vara väldigt skadligt för personer och ätter som begår brott är det sociala bakslag brottsliga handlingar kan orsaka – med skam och utfrysning till följd. Inte sällan tas dessutom personens egendomar och tillgångar i beslag. Det skall tilläggas att ätterna är mycket skickliga på att tysta ned skandaler – genom antingen mutor, hot eller lönnmord.

Även om det vanliga samhällets problem sällan berör medlemmar av ätterna kan relationerna ätterna emellan vara allt från goda till rent fientliga. Inga öppna konflikter mellan ätterna tolereras av Staten och de styrande men i det dolda sker konspirationer och intrigmakeri för att vinna så mycket makt som möjligt. Inte ens inom den egna ätten kan man gå säker då det sker inre stridigheter även inom familjerna. Således finns det alltid en grad av misstanke mellan alla medlemmar av ätterna. Försiktighet är en dygd och ju högre upp man kommer i organisationen desto större intriger blir man indragen i.

Anya Malov förde bort det nattsvarta håret från mannens ansikte. Han andades fortfarande, men plågsamt och rosslande. Hon hade under det häftiga handgemänget sparkat ut honom genom fönstret på tredje våningen men ett snedtak hade dämpat hans fall. Nu stod hon över honom i gränden med en pistol mot hans tinning – detta var han, mördaren, hon var säker på det.

Glassplitter låg likt iskristaller i hans hår och över hans illa tilltygade kostym. Allt tydde på att han var välbärgad – för välbärgad för att vistas i denna nedgångna stadsdel. Hon kände med vana händer igenom hans klädnad och fann förutom en silverpläterad revolver även en smal kniv i en dold skida på armen. Hon tog dem ifrån honom, kniven skulle säkerligen visa sig vara samma vapen som dödat de prostituerade.

I kavajens innerficka fann hon hans medborgarpass, i en plånbok som svämmade över av zovriner. Hon ryggade ofrivilligt tillbaka då hon insåg att mannen som låg vid hennes fötter var av ätten Arkady.

Hon visste genast vad hon måste göra, inga domare skulle någonsin döma honom. En muskelrörelse och kulan från hennes Breer skulle skapa rättvisa. Sekunderna gick, hon backade undan, fallskadorna kanske redan höll på att döda honom. Hon var inte hans bödel men han fick klara sig själv och chansen var god att han inte skulle överleva den kyliga natten.

Hon gick mot bilen samtidigt som snön började falla.

Arkady

Under de gotiska valvbågarna vandrar kvinnan av ätten Arkady. Hon är väktare av uråldrig kunskap och bringare av lagar och förordningar. Få har lika god insikt som hon i byråkratins slingrande nät men då är hon också spindeln som sitter i dess mitt. Att styra i det dolda, att låta skuggor och okunskap vara ens allierade gör det möjligt att uppnå stordåd. Till och med de andra ätterna fruktar henne och hennes ätt. Arkadys andetag följer Statens vilja och hennes viskningar dräper de som står i hennes väg. De andra må festa bland de levande, själv har hon funnit kunskap i lidande själar och ockulta hemligheter. Njutning och lycka är för de svagsinnade.

Arkady är den mäktigaste ätten men dess makt vilar inte i rikedom eller trupper – det är dess insikt i byråkratins väsen och genvägar samt lärdom i det ockulta och förbjuden kunskap som gör dem inflytelserika. Ätten utgör själva stommen i Staten och på de högsta politiska platserna kan man finna dess medlemmar. Ätten kontrollerar rättsväsendet och har enligt vissa underjordiska tidskrifter nära bindningar till Kommissariatet.

Arkadys närvaro står att finna i alla större städer och ätten håller även till i de östra Arkadybergen, i sin ursprungsprovins Sadovia. Medlemsantalet är betydligt lägre än hos de övriga ätterna. Arkady tar inte lika många tjänare till sig och de familjer som står ätten nära är små.

Ättens högsäte utgörs av en katedralliknande byggnad i Sandukars centrum, i stadsdelen Boken. Byggnaden är ständigt bevakad och inrymmer ett flertal förbjudna bibliotek och förvaringsvalv. Ättens överhuvud är hertiginnan Erzsebeate van Straker de Arkady, också elakt kallad för "katthäxan", som har styrt i snart 40 års tid. Få har någonsin sett henne då hon sällan lämnar högsätet.

Medlem av en ätt

Det finns inget egentligt stöd i Noirs grundregelbok för att spela en medlem av en ätt. Självklart kan berättaren tillåta detta men då bör alla huvudpersoner erbjudas detta privilegium.

Som medlem av en ätt har man många förmåner men också skyldigheter som berättaren måste ta hänsyn till. Om en huvudperson vill ha kopplingar till en av ätterna kan berättaren istället låta honom/henne vara anställd av denna. I vilket fall som helst bör huvudpersonens relationer och andra drag kopplas till hans/hennes ättetillhörighet.

Det är värt att komma ihåg att det kan ge minst lika mycket problem som nytta att vara svuren till en ätt. Personer knutna till andra ätter kommer att vara ytterst försiktiga när de har med huvudpersonen att göra men samtidigt kan de dra sig för att skada honom/henne då de kan frukta repressalier från ätten.